

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Έν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Έν τῇ ἀλλοδαπῇ Δραχ. χρυσᾷ 15

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπροῖδην διηγήτορον
Ὀδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Ἡ σύμπραξις Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων). — Τὸ ἐν Ἀδριανουπόλει προξενεῖον. — Ἡ στρατιωτικὴ ἀνασύνταξις. — Ἀγγέλματα καὶ θρόνοι. — Ἡ ἐνωσις τῶν ἐλληνοτουρκικῶν σιδηροδρόμων. — Ἡπειρος. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 3 Νοεμβρίου 1910.

Εἶναι ἡμῖν ἀδύνατον νὰ ἀποκρύψωμεν τὴν χαράν μας ἐπὶ τῇ ὅττι δὴ σήμερον ἡ εὐτυχὴς κοινὴ ἐφαρμοζομένη καθ' Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων τουρκικὴ θρησιδία προσεγγίζει πλησιέστερον τὰ δύο ταῦτα ἐκπαλὶ μέχρι σήμερον σφοδρῶς ἀντιμαχομένα φύλα.

Ἦτο καὶρὸς τὸ δὲ μῖτος τῶν δύο τούτων λαῶν, περὶ παρέδιδεν αὐτοὺς ἐκ περιτροπῆς εἰς τὰς πιέσεις καὶ τὰς ἐπιβουλὰς τῶν Τούρκων, νὰ ὑποχωρήσῃ ὑπὸ τὸ ἐναργὲς καὶ φωτεινὸν διδάγμα τῶν πραγμάτων εἰς ἐπισκόπῃσιν νηφαλιωτέραν τῆς καταστάσεως, ὥστε νὰ ἰδῶσιν, ὅτι ἡ ἐλληνικὴ, ἡ ἄλλως βαλκανικὴ ὀνομαζομένη χερσονήσος, εἶναι ἀκρόντως εὐρεῖα, ὥστε καὶ Βούλγαροι καὶ Ἕλληνες νὰ ζήσωσιν ἀνέτως ἐν αὐτῇ καὶ ἐν ἀπολύτῳ ἐλευθερίᾳ νὰ ἐπιδιώκωσι τὰς πρὸς τὸν πολιτισμὸν ἰδιαιτέρας εἰς ἑκάτερον τάσεις.

Ἡ ἐλληνικὴ αὕτη χερσονήσος φεῦ! εἶναι τοσοῦτον εὐρεῖα, ὥστε καὶ ἄλλοι πλην τῶν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα προσωρινῶς κατασκηνοῦντων Τούρκων νὰ ἐπιζητῶσι νὰ εἰσχωρήσωσιν εἰς αὐτήν, τοῦτο δὲ φαίνεται πολὺ βραδύτερον ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων κατανοοῦντες οἱ Βούλγαροι.

Ἀρὰ γε ἤρχισαν καὶ νῦν νὰ τὸ κατανοῶσιν; ὅθ' ἦτο μέγα εὐτύχημα καὶ δι' αὐτοὺς καὶ δι' ἡμᾶς, διότι ἀκριβῶς τότε ἀμφότεροι οἱ λαοὶ ὑπὸ τοῦ κοινοῦ κινδύνου διδασκόμενοι θὰ συν-εῦάζον τὰς προσπάθειάς των εἰς κοινὴν ἡμυαν ὅχι κατὰ τοῦ ἀπαισίου καὶ κτηνωδῶς ἀμεταβλήτου, τελεσιδικῶς δὲ σεσηπότος παρ-θίου τοῦ νεοτουρκικοῦ γαλθανισμοῦ καὶ προσωρισμένου εἰς τὴν ὀριστικὴν ἐξαφάνισιν Τούρκου, ἀλλὰ κατὰ τοῦ ἐλλοχεύοντος ὀπισθεν τῶν ἡλιθίων Τούρκων τευτονισμοῦ, ὀλιγώτερον μὲν αἰμοδόρου, ἀλλ' ἀσυγκρίτως περισσότερον βουλαιμιώδους καὶ σύροντος ἐπὶ χώρας καὶ λαοὺς τὴν ἀπορροφητικὴν τοῦ δύναμιν.

Ὁ Τούρκος εἶναι τὸ κύμβαλον, περὶ ὑπ' ἄλλων πληττόμενον μαίνεται σήμερον καὶ ἀλαλάζει, θὰ ἐβδωδάνητο δὲ παραχρῆμα ἅμα ὡς συνηθισμένον εἰλικρινῶς ἀπηλλαγμένον οἷας ὀπότε ὑπεροβουλίας, σύνδεσμον Σερβίας, Βουλγαρίας, Μαυροβουνίου καὶ Ἑλλάδος, σύνδεσμον ἀποσκοποῦντα πολὺ περισσότερον νὰ προφυλάξῃ τὴν ἐλληνικὴν χερσονήσον ὑπὲρ τῶν κατοικοῦντων αὐτὴν λαῶν κατὰ τῶν νέων ἐπιδρομέων ἢ κατὰ τῆς δυσούσης ἡμισελήνου.

Πρέπει δὲ νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι ἡ κυριωτάτη ἀπορριμὴ νὰ μὴ συμπεληθῇ ὁ σύνδεσμος οὗτος ὑπῆρξεν ἡ ὑπερμετρος βουλγαρικὴ φιλοδοξία. Ἡμεῖς μεθυσθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀκόπων ἐπιτυχιῶν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως μέχρι τῆς εἰς βασιλεῖον ἀνακηρύξεως τῆς Βουλγαρίας ἐνόμισε πρᾶγμα εὐκατόρθωτον τὸ νὰ δεσπόσῃ ἀπάσης τῆς χερσονήσου ταύτης ἡ φυλὴ τῶν Βουλγάρων. Τὴν μέθην ταύτην ὑπεβοήθησαν ἐπιτηδείως καὶ ἐξώθεν ἀκριβῶς ἐκείνοι, εἰς οὓς συμ-φέρει ἡ κατὰ τμησίς των ἐν τῇ χερσονήσῳ δύναμις, ἡ καθιστώσα εὐκολον τοῦτο μὲν τὴν βάρβαρον τῶν ὡς ὀργάνων αὐτῶν ἐνεργούντων Τούρκων πίεσιν, τοῦτο δὲ τὴν βαθμιαίαν ἐξασθένεισιν καὶ ἀπορροφησιν τῶν μικρῶν καὶ ἀδυνάτων καθ' ἑαυτοὺς λαῶν τῆς χερσονήσου. Ἐνώπιον τῆς ιστορίας εἵμεθα ἀπηλλαγμένοι πάσης τοιαύτης μομφῆς οἱ Ἕλληνες διότι πρῶτοι ἔρξαντες τῆς ἀπελευθερωτικῆς κινήσεως κατὰ τῶν Τούρκων πρῶτοι καὶ ἀνεγνωρίσαμεν διὰ τοῦ μεγάλου ἡμῶν πολιτευτοῦ Τρικοῦπης τὰ δικαιώματα τῆς ὑπάρξεως καὶ ἀναπτύξεως τῶν γειτόνων ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ χερσονήσῳ, ἧς εἵμεθα οἱ ἀρχαιοτάτοι κάτοχοι, κτήτορες, καλλιεργηταὶ ὑπὸ πᾶσαν ἐννοίαν, πρῶτοι καὶ ἐτείναντες χεῖρα συμπράξεως, ὥπως ἐκδιώκωμεν ἐκ τῶν ὠραιότατων τούτων χωρῶν τὸ ἀχόρταστον εἰς αἷμα θηρίον τῆς Βουλγαρίας. Καὶ ἀπεκρούσθημεν.

Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ πάλιν διὰ τῆς τυφλῆς ὀργῆς του, ὑπὸ παραφροσύνης οἰστρηλατούμενον τὸ θηρίον τοῦτο ὠθεῖ καὶ Ἑλλήνας καὶ Βουλγάρους καὶ Σέρβους εἰς σύμπραξιν, εἰς κοινὴν ἐνέργειαν, ὅπως ἀνακόψωμεν τὴν χεῖρα τῶν Τούρκων ἀπὸ τῆς φορῆς τοῦ νὰ βυθίζηται εἰς τὸ αἷμα τῶν ἀδελφῶν μας, νὰ κόψωμεν τοὺς ὄνυχας τῆς τίγρεως, οὓς ἐμπηγνύει εἰς τὰς σάρκας ἡμῶν καὶ ἀποσπᾷ γόους καὶ θρήνους, ἐξ ὧν ἡ ἐλληνικὴ χερσονήσος ἀπέβη τόπος γενικοῦ κλαυθμῶνος.

Ὁ κοινὸς οὗτος διωγμὸς θὰ καταπαύσῃ τὰς ἐλαινὰς ἡμῶν ἐνός, τὰς κακοπίστους ἀντιζηλίας, τὰς παιδικὰς ὑπερβολὰς, δι' ὧν ἐνασμενίζομεν ὀνειροπολοῦντες νὰ δεσπόσωμεν τῶν πάντων καὶ θὰ φωτίσῃ ἡμᾶς νὰ διδῶμεν, ὅτι πρῶτον πάντων προηγείται τὸ συμφέρον νὰ ἐκδιώκωμεν μὲν τὸν Τούρκον, νὰ ἀσφαλίσωμεν δὲ τὴν χερσονήσον ἀπὸ τῆς ἐπιδρομῆς νέων ἐχθρῶν καὶ εἴτα, ἀν καὶ τότε ἀπομείνωσιν ἡμῖν σπέρματα μωρίας, νὰ ἀρχίσωμεν τὸν περὶ ἐπικρατήσεως καὶ ἀλλήλων ἀγῶνα; Ἡ ὅθ' ἐπέσωμεν καὶ πάλιν θύματα εἰς τὴν παγίδα, εἰς ἣν μᾶς ὠθοῦσιν οἱ ἐπιβουλοὶ ἐχθροὶ ἐκ περιτροπῆς πότε τοὺς Ἑλλήνας καὶ πότε τοὺς Βουλγάρους γοητεύοντες δι' ἀνείλικρινῶν ὑποσχέσεων;

Ὅθ' εἶναι οἰκτρὸν τοῦτο καὶ ὀλεθρία ἀπόδειξις τῆς ἐλλείψεως πολιτικῆς ὀριμότητος πάντων τῶν ἐν τῇ ἐλληνικῇ χερσονήσῳ λαῶν, δι' ἣν οἰκτροτάτη θὰ εἶναι ἡ τύχη πάντων τῶν λαῶν τούτων, οὓς ἀφῆκεν ἀδιδάκτους ἡ ἱστορία τῆς τουρκικῆς κατακτήσεως. Διότι καὶ τότε ἡ διαίρεσις καὶ ἡ εὐπιστία παρέδωκεν εἰς τὸν τουρκικὸν φάσανον τοὺς χριστιανικοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς.

Ἀλλ' ἐλπίσωμεν, ὅτι δὲν θὰ ἐπαναληθῇ ἡ ἱστορικὴ ἐκείνη μωρία ἐλπίσωμεν, ὅτι ἡ σύμπραξις τῶν Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων ἀντιπροσώπων ἐν τῇ τουρκικῇ κοινοβουλίᾳ, ἣν εὐφροσύνης χαίρειν, εἶναι τὸ εὐτυχέστατον προσοίμιον ἀδελφικῆς συνεργασίας, ἣν δὲν θὰ διασπάσωσιν οὔτε Τούρκων δελεάσματα, οὔτε ὑπολοιδυνοὶ ἐκείνων, οὔτινες φοβόονται ἴσα καὶ τοῖς Τούρκοις τὴν σύμπραξιν ταύτην.

ΤΟ ΕΝ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΙ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ

Ἡ Ἑλληνικὴ πολιτεία προσέδωκε τὸ α' τάξεως Προξενεῖον Ἀδριανουπόλεως εἰς Γενικὸν Προξενεῖον, ἵνα... τὸ καταργήσῃ!

Ὁ προβιβασμὸς τοῦ εἶχε γεννήσει τὴν δικαίαν ἐλπίδα, ὅτι τελευταῖον τὸ κράτος ἀφυνίση μετὰ μακρὸν λήθαργον ἢ καὶ μετὰ μακρὸν ἀσυνείδητον ἀστοργίαν, δι' ἣν ἀφ' οὗτο συνέστη μέχρι σχεδὸν τοῦ 1900 ἀπέστειλεν ὡς ἀντιπροσώπους τοῦ εἰς τὸ ἐπικαιρότατον τοῦτο σημεῖον τῶν κομμάτων τοὺς γνησιωτάτους τροφίμους, τὰ ἱερόδοξα ἐκείνα καὶ παραιοτικά τῶν πρωθυπουργικῶν ἀντιπαλάμων ἀνδράποδα, ἅτινα δὲν εἶχον ἄλλην φιλοδοξίαν, ἢ νὰ πληρώσῃ τὰ θυλακία των, πέραν δὲ τούτου... γαῖα πυρὶ μιχθῇτω! Ἀφυνίση καὶ ἐνόησε τελευταῖον, ὅτι ἡ Ἀδριανούπολις, μητρόπολις τοῦ ἐν Θράκῃ κραταιοτάτου ἐλληνισμοῦ, ἦτο ἀξία Ἰσῆς, ἀν μὴ γομενοὺς, μερίμνης καὶ αὐτῆς τῆς Θεσσαλονίκης. Ἀφυνίση καὶ ἐνόησε, ὅτι ὁ ἀποσχισθεὶς καὶ ἐξ-αδυνατήσας ἐλληνισμὸς τῆς Μακεδονίας διὰ τῶν ἐν αὐτῷ παρειδυσσάντων σφικτῶν τοῦ βουλγαρισμοῦ διὰ τοῦτο δὲ καὶ κινδυνεύον καὶ πλεῖστα ταλαιπωρούμενος δύναται νὰ σωθῇ διὰ τοῦ ἐπιβλητικοῦ ὄγκου τοῦ ἐν Θράκῃ ἐλληνισμοῦ, ὅστις ἔχει πρὸς τοὺς Βουλγάρους, ὡς τρία πρὸς ἓν, ὅστις ἡθικῶς κραταιοῦμενος, ἀνασυντασσόμενος, ἀφυνιζόμενος καὶ φρονηματιζόμενος δύναται συγχρόνως νὰ ἀντιμετωπίσῃ Βουλγάρους ἅμα καὶ Τούρκους ἐν τοῖς εἰρηνο-κοῖς τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἔργου καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς μεγάλης κρίσεως ἢ, ἀν ποτε ἡ τύχη τῆς νοτιανατολικῆς Εὐρώπης κριθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου τῆς διπλωματικῆς ἄλλως ἢ διὰ τῶν ὀπλων, χρησιμεύσῃ ὡς ἀπροσμάχητον ἐθνολογικὸν καὶ πολιτικὸν ἐρεῖσμα τοῦ κινδυνεύοντος ἐλληνισμοῦ τῆς Μακεδονίας.

Ἀλλὰ, φαίνεται, τὸ ἐλληνικὸν κράτος οὔτε ἀφυνίση, οὔτε ἐνόησε οὐδὲν τούτων. Ἡ ἀστοργία τοῦ ἐμεινεν ἢ αὐτῇ ὡς δὲ ἀπεστέλλοντο πρόξενον, οὔτινες ἐπετίμων καὶ γυμνασιάρχας καὶ μαθητάς των σχολείων, διότι εἰσερχομένους τοὺς προκομμέ-

νους τούτους Προξένους εἰς τὰ σχολεῖα ἐχαίρειζον διὰ τοῦ ἐθνικοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους. Διότι εἶναι καὶ τοῦτο εἰς χεῖρον, ὅτι συμβαίνει νῦν ἐν Ἀδριανουπόλει.

Τὸ γενικὸν τοῦτο προξενεῖον διεκρίθη ἀπὸ ἐνὸς καὶ πλέον ἔτους διεργηθέντος νεαρώτατος, οὗ πρὸς τὴν νεότητι ἀφαιρῆται καὶ πᾶν κύρος πρὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν τὸ ὅτι κατατίθεται ἐκ Μοναστηρίου, γνωστὸς τοῖς Τούρκοις, ὅτι εἶναι ὑπὸ τοῦ Τούρκου.

Καὶ ἐμπαρτυρῆθη τοῦτο πρὸς ὀλίγον, ὅτε ὁ Σουλτάνος μετέβη εἰς Ἀδριανούπολιν ἐνεκα τῶν προσφάτων στρατιωτικῶν γυμνασίων. Κατὰ τὴν παρουσίαν τοῦ προξενικοῦ σώματος ὁ βαλὴς Ἀδριανουπόλεως ἐξήγγισεν νὰ ἀποκλείσῃ τὸν διεργηθέντα τοῦ ἐλληνικοῦ προξενεῖου νὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν παρουσίαν ταύτην ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἐδέχθη νὰ συνέλθῃ τὸ προξενικὸν σῶμα καὶ νὰ παρέμβῃ, ὅπως κατορθωθῇ νὰ γίνῃ δεκτὸς κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην ἡμέραν!

Ἀπὸ τοῦ ἐπεισοδίου τούτου δύνασθε νὰ συμπεράνητε τὰ λοιπὰ καὶ κρίνητε ποίως προσοχῆς κρίνονται ἀξίαι αἱ παραστάσεις τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ τοῦ παρὰ τῆς τουρκικῆς ἀρχῆς ὑπὲρ τῶν καταπατομένων δικαίων τῶν Ἑλλήνων, ποίαν δὲ πίστιν καὶ ἐνθάρρυνσιν παρέχει τοιοῦτος ἀντιπρόσωπος εἰς τοὺς ποικιλοτρόπως πιεζομένους ὁμογενεῖς ἐκείνους πληθυσμούς.

Πῶς τοιαῦτα μαυθάνοντες νὰ μὴ ἀγανακτήσωμεν κατὰ τῆς ἀστοργίας ταύτης; Καὶ φίλος μὲν ἡμῖν Καλλέργης, ἀλλὰ φιλέρα ἡ ἀλήθεια, ὅτι παρῆλθον καὶ παρῆλθον πολλοὶ ὑπουργοὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐν-τελῶς ἀνάξιοι καὶ μηδαιμνοὶ προσέχοντες νὰ ἐπιδεικνύωσιν ὅχι εὐφροσύνην, ὅχι μερίμναν ὑπὲρ τῶν συμ-φερόντων τοῦ ἔθνους των εἰς τοὺς ξένους διπλωμά-τας, ἀλλὰ τοὺς φρακοφορεμένους ὑπηρετάς των, τὰ ἐπιτραπέζια πολυτελῆ σκεῦη των καὶ τὰ... γαλι-νικά των, ἀλλ' οὐδεὶς τούτων προῦξένος τοιαύτην ἀναστάσιον καὶ τοιαύτην ἐξαθροσίν τῶν ὑπηρε-σιῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, ὅσην ὁ κ. Καλλέργης, τὸ σπλάγγνον τοῦτο ἐκ τῶν σπλάγγ-νων τῆς ὑπηρεσίας ταύτης. Νομίζει τις, ὅτι ὁ κ. Καλλέργης εἶχε ὁμῶς νὰ μὴ ἀφήσῃ λίθον ἐπὶ λί-θου. Εἰς τὸν ὅρκον τοῦ τοῦτον, φαίνεται, μείνας πιστὸς ἀπέστειλεν εἰς μὲν τὴν Φιλιππούπολιν τὸν κ. Φορτίστην, δὲν κλαίοντιν εἰσέτι τὰ Ἰωάννινα καὶ ὀνειρεύονται τὸν σπουδαῖον προξενεῖον ἐν τῷ ἄλ-τρωτῳ ἐλληνισμῷ, τὴν δὲ Ἀδριανούπολιν ἐνεπι-στεύθη εἰς ἓνα διεργηθέντα!

Καὶρὸς νὰ ἐπανεβῇ ὁ κ. Καλλέργης, ὅπως συμ-πληρώσῃ τὸ ἔργον τῆς ἐξαθροσέως.

Ἡ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΑΝΑΣΥΝΤΑΞΙΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ.

Αἱ περὶ τούτου γνώμαι καὶ ἀποφάσεις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

Ἔως τώρα ὁ κ. Βενιζέλος φαίνεται ἀκολουθεῖν τὸ φιλοσοφικὸν διδάγμα, ὅτι τὸ πολιτεύεσθαι—ὡς τοιοῦτον δὲ νοεῖται μόνον τὸ ὀρθῶς πολιτεῦεσθαι—συνίσταται εἰς τὸ βελτίους ποιεῖν τοὺς πολίτας καὶ ὅτι πρὸς τοῦτο ἀνάγκη νὰ λέγῃ καὶ πράττῃ ὁ ὀρθὸς πολιτεύμενος τὰ ἀληθῆ καὶ πρέποντα καὶ ὅταν εἶναι δυσάρεστα εἰς τοὺς ἀκούοντας καὶ ὅταν βλάπτωσι τὴν δημοτικότητα τοῦ λέγοντος.

Ἡ διπλὴ ἐγκύκλιος, ἣν ὁ κ. Βενιζέλος ἀπηύθυνε καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν πρὸς ἀμφοτέρους τῶν πολέμων ἡμῶν δυνάμειν τοὺς κλάδους ἐκοίτε κατὰ τὸ δὴ λε-γομένον κατὰ μέγιστον μέρος τὸν βῆμα τῶν νο-σηρῶν φιλοδοξιών καὶ τὴν πρὸς τὴν ἀρίστην τά-σεως, αἰτίνας μέχρι τοῦδε ἐξήρθων τὸν στρατὸν κατὰ τὰ στελεχῆ του καὶ ἐξέτρεπον καλλίστα ἄλλ-θὺς στοιχεῖα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς πολιτικῆς. εἰς ἣν οὐτε πολιτικὴ ἐπιτήδειος καὶ δέξαι διὰ τὴν ἐλλειψὶν παρασκευῆς ἡδύνατο νὰ ἀναδειχθῇ οἱ στρατιω-τικοὶ καὶ περὶ τὴν κυρίαν αὐτῶν ἀποστολὴν ἀπέ-βαινον ἀνεπαρκεῖς. Παραλείποντες καὶ τὸ ὅτι ἀπαξ εἰσερχόμενοι εἰς τὸν ψευδὴ καὶ ὀλέθριον τῆς πολι-τικῆς κύκλον ἠναγκάζοντο νὰ μετέρχωνται τὰς αὐτὰς τῶν διεφθαρμένων πολιτευτῶν μεθόδους, τοῦ συμ-βιβάζεσθαι πρὸς πᾶσαν παρανομίαν, τοῦ θεραπεύειν συμφέροντα ἀτόμων, τοῦ προστάττειν τοὺς ἀνικά-νους. Καὶ ἐν τῇ ἐνασχύσει τῶν ἐξῆς τούτων ἀπεθα-λεν ὁ ἀξιωματικὸς τὸν κύριον τοῦ ἐπαγγέλματος του χαρακτῆρα, τὴν αὐστηρότητα ἐν τῇ κρίσει τῆς ἀδικίας καὶ τῇ ἐννοίᾳ τῆς πενιαρίας, ἣτις οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ἡ ὑποταγὴ εἰς τὸν νόμον καὶ ὅταν πρόκηται αὐτὸς οὗτος νὰ ὑποταγῇ εἰς τοῦτον καὶ ὅταν πρόκηται κατ' ἄλλου νὰ τὸν ἐφαρμόσῃ.

Παρὰ τὰς ἐγκυκλίους δημοῦς ταύτας αἱ πρὸς τὸ πολιτεῦεσθαι διαθέσεις δὲν ἐξηλείφθησαν κεντρικῶ-

μεναι καὶ ὑπὸ τοῦ ἐθισθέντος λαοῦ νὰ βλέπῃ δου-λευτὰς τοὺς σπαθοφόρους.

Ἀλλὰ τὰς διαθέσεις ταύτας ἐσπευσε καὶ δι' ἄλ-λου τρόπου νὰ ἐξαλείψῃ ὁ κ. Βενιζέλος. Πρὸς τὸν συνταγματάρχην τοῦ πυροβολικοῦ καὶ μέγιστον Λα-ρίσης κ. Π. Δαγκλῆν, τὸν ἐφευρέτην τοῦ ὁμωνύμου ὀρειβατικοῦ πυροβόλου, ἓνα τῶν κρατίστων καὶ εὐ-ορκοτάτων ἀξιωματικῶν τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ, ζητήσαντα τὴν γνώμην τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐάν θὰ ἡδύνατο νὰ ἐκθέσῃ ὑποψηφιότητα ὑπὲρ τῆς ἐν-αἰτήσιν τῶν κατοίκων τοῦ νομοῦ Αἰτωλοακαρνα-νίας, ἀπέτεινε λόγους πλήρεις φιλοπατρίας καὶ παρ-αινέσεις ἀπονεύσας ἀληθινὸν πόνον ὑπὲρ τῆς προ-αγωγῆς τοῦ στρατεύματος. Καὶ ὁ κ. Δαγκλῆς ἐσπευσε προθύμως νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν τοιαύτην φωνὴν τῆς πατρίδος.

Πρὸς ἄλλον συνταγματάρχην, προσωπικὸν τοῦ φίλου καὶ συμπατριώτην, τὸν κ. Κόρακα εἶπε σὺν ἄλλοις ὁ κ. Βενιζέλος:

—Πρὸ παντὸς πρέπει νὰ κατανοηθῇ καλῶς ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην στρατοῦ ποιοτικοῦ, ἔστω καὶ ἀν-οῦτος συμποσῶται εἰς 60, 80 ἢ 100 χιλιάδας. Ἐχομεν, ἐπαναλαμβάνω, ἀνάγκην στρατοῦ μὴ ἀσχαλούμενου εἰς ἄλλο τι ἢ εἰς τὸ ἔργον του.

Καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετὰ μικρὰν σιωπὴν ἐξ-ηκολούθησεν:

—Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων ἀφαι-ρεῖ τὰ δικαιώματα τῆς προαγωγῆς τῶν ἀξιωματι-κῶν ἐφ' ὅσον οὗτοι διατελοῦσι βουλευταὶ καὶ μακρὰν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Ὁ νόμος οὗτος προ-φανῶς εἶναι λογικὸς, δὲν παραλείπει δὲ νὰ σᾶς δη-λώσω ὅτι ὅχι μόνον δὲν θὰ θιγῇ καθολοκληρίαν, ἀλλὰ καὶ ἐν ὑποθέσει ὅτι δὲν ὑπῆρχε, θὰ τὸν ὑπέββαλον ἐγὼ εἰς τὸ νομοθετικὸν σῶμα ὅπως ψη-φισθῇ.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ σῆς κ. Κόρακα, δίδον-τες πρῶτος τὸ παράδειγμα, οὐ μόνον ν' ἀπόσχητε τῶν ἐκλογῶν, ἀλλὰ καὶ νὰ προβῇτε εἰς συστάσεις πρὸς τοὺς συναδέλφους σας, ὅπως καὶ αὐτοὶ πρά-ξουν τὸ ἴδιον.

Ἐξακολουθῶν ὁ κ. Βενιζέλος, ἐτόνισεν ὅτι εἰς τὸ μέλλον δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἀκούῃ τοιαύτας θελή-σεις τῶν ἀξιωματικῶν, διότι, εἴπεν, ὁ ἀρχαῖος ἀνορθωτικὸς ἀγὼν δὲν ἐπιτρέπει τοιοῦτου εἶδους ἀσχολίας.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὁμολῶν εἴτα γενικῶς περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ στρατεύματος ἔξῃθεν ὅτι ἐπι-βάλλεται ἡ ταχὺ, πλήρης καὶ ῥιζικὴ διοργάνωσις αὐτοῦ. Ἀνέφερεν εἴτα ὁ κ. Βενιζέλος ὅτι ἡ κυβέρ-νησις ἔχει σκεφθῇ ὅπως μετακαλέσῃ ξένους ὀργανω-τάς, ἀλλ' ὅτι ἀκόμη δὲν ἔχουσι διακανονισθῇ αἱ λε-πτομέρειαι περὶ τούτου.

Καὶ αὐταὶ μὲν, κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, εἶναι αἱ γενικαὶ σκέψεις, αἰτίνας ἐπικρατοῦσι παρὰ τῇ Κυβερνήσει διὰ τὴν διοργάνω-σιν τοῦ στρατεύματος καὶ τὴν ἐν αὐτῷ ἀποκατά-στασιν τῆς πλήρους πειθαρχίας.

Ἐκτός τούτων, ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσεν, ὅτι καὶ εἰς τὸ οικονομικὸν σῶμα—διὰ τὸ ὅποιον ἀνακριβῶς ἐγράφη, ὅτι θὰ καταργηθῇ—θὰ εἰσχωθῶσιν αἱ ἀ-ναγκαῖαι ῥιζικαὶ μεταρρυθμίσεις. Καὶ ὁ κ. Πρω-θυπουργὸς κατὰ τὸ τέλος τῆς συνομιλίας μετὰ τοῦ κ. Κόρακα προσέθεσεν:

—Ἡ Κυβέρνησις ἐν ὀλίγαις λέξεσιν ἐνόησε διὰ τῶν δυνάμεων τῆς καὶ τῶν οικονομικῶν δυνάμεων τῆς Χώρας νὰ παρασκευάσῃ στρατὸν τελείως κατ-ηρησμένον καὶ ἀντάξιον τῶν θυσιῶν τοῦ ἔθνους.

Οὕτω λαλοῦσι πρὸς τοὺς ὑπ' ἐξουσίας ἄξιους τοῦ ὀνόματος κυβερνήται. Ὡ! Ἐάν ἦσαν οἱ μικροπο-λιτικοὶ τοῦ παρελθόντος, ὅτε ἐπὶ τῶν τῶν χεῖρας βλε-πόντες συνταγματάρχας προερχομένους νὰ δηλώ-σωσι φίλιαν καὶ ὑποταγὴν εἰς τὸ κόμμα καὶ ζητούν-τας νὰ χραιοσθῶν ὑποφύριον αὐτοῦ. Τί ἐμελλέν αὐτοὺς, ἐάν ἐξηρθούτο ὁ στρατὸς καὶ κατέπιπτεν εἰς ἀσύντακτον μισθοφόρον ἀγέλην! Ἡμεῖς, ὅτι ἐν-ισχυθεὶς τὸ κόμμα, ἡ πολυκεφαλὸς θύρα, ἥτις κατ-ἐραγε τὴν ἀτυχιστάτην Ἑλλάδα.

Ἄν ὁ κ. Βενιζέλος ἀπαεγάλητος βαδίσῃ τὸν δρό-μον, ὃν νῦν μετέρχεται, ῥάλλης καὶ ὁμοθυμῶν καὶ εἰ τις ἄλλος θὰ βραδύνωσι πολὺ νὰ ἴδωσι καὶ οὕτως τὴν πρωθυπουργίαν!

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΡΥΛΟΙ

Τὸ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἡφαίστειον.

Διὰ τῆς τουρκικῆς μεταπολιτεύσεως ὁ κρατὴρ τοῦ αἰὲ ἐν ἐνεργείᾳ ἡφαιστείου τῆς Ἀνατολῆς μετεο-πίσθη. Ἐν ᾧ πρότερον ἡ ἀπολυτοκρατία τοῦ Χαμη-κοποῦσας θεομίας τὰς τουρκικὰς δυνάμεις καὶ ἐν ἀδράνεια ἐξώργισε τὰ γένητα κατὰ διὰ τῆς ἀπαν-θοῦσιν καὶ τυραννικῆς διοικήσεως τῆς καὶ ἐξηγά-καζε τοὺς χρονοαγνοῦς λαοὺς ν

